

VERSLAG VAN DE OPENBARE VERGADERING D.D. 26 MEI 2011 VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN DE GEMEENTE HAARLEM

Aanwezig de leden en plaatsvervangende leden:

De heren Azannay (GroenLinks), Van den Raadt (Trots), Rutten (VVD), Snoek (CDA), Stapelkamp (Haarlem Plus) en Vrugt (Actiepartij) en de dames Breed (D66), Bultsma (CDA), Huijsse (GroenLinks), Kerbert (D66), Koper (PvdA), Langenacker (PvdA) en Özogul-Özen (SP)

Mede aanwezig: de heren Visser (voorzitter) en Nieuwenburg (wethouder) en mevrouw Taets van Amerongen (griffier)

Verslag: de heer Timmermans (Notuleerservice Nederland)

1. Opening en mededelingen voorzitter

De **voorzitter** opent de vergadering om 20.00 uur en heet iedereen van harte welkom.

2. Spreektijd voor belangstellenden

De heer **Schreuders** spreekt namens de vier wijkraden van Schalkwijk. De wijkraden hebben via het Haarlems Dagblad vernomen van de voorgenomen sluiting van het Teyler College. Die zou onvermijdelijk zijn vanwege het ver achterblijven van het aantal inschrijvingen van nieuwe leerlingen op het aantal dat nodig zou zijn. Ook de rijksbezuinigingen en de trage voortgang in de besluitvorming over de ontwikkeling van de wijk zouden een rol spelen. De wijkraden betreuren het besluit ten eerste. De school doet het volgens de inspectie en het ministerie goed. Met zijn duidelijke profielen en aandacht voor sport profileert de school zich goed op de onderwijsmarkt. De kleinschaligheid sprak juist veel mensen aan en trok leerlingen uit de verre omtrek. De sociale functie is evident, de multiculturaliteit vanzelfsprekend. De school is door Dunamare opgezet op uitdrukkelijk verzoek van de gemeente. De huidige ligging is verre van ideaal, een aanloopperiode is absoluut nodig. Schalkwijk is in beweging, de verjonging komt eraan. Dan is voor jonge ouders een gevarieerd aanbod belangrijk. Nu dreigt een eenzijdige opbouw van de bevolking en de verwording tot slaapstad. "Schalkwijk heeft 't" is nog steeds de leuze. Neem dan de jeugd niet haar scholen af en investeer in haar toekomst. Daarom doen de vier wijkraden met klem een beroep op de gemeente en Dunamare om het besluit uit te stellen tot volgend schooljaar.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt of hij de tekst van de inspreker mag gebruiken ter verwerking in een motie. Hij noemt het een schande dat de school gesloten wordt en vindt dat de beloofde nieuwbouw er ook had moeten komen.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** is voor uitstel van het besluit en dan liefst voor altijd. Hij was er zich eerder niet van bewust dat het Teyler zo succesvol was en zal de motie steunen.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** zegt dat hem pas na afloop van de uitvoerige discussie van vorige week over dit onderwerp ter ore kwam dat zo veel leerlingen uit de omstreken van Haarlem wel hun weg weten te vinden naar het Teyler College en de jeugd uit Schalkwijk juist veel minder. Het lijkt hem belangrijk dat element in het afgesproken onderzoek mee te nemen. Hij vraagt of de inspreker er een verklaring voor heeft.

De heer **Schreuder** denkt op voorhand dat de profielen en de kleinschaligheid hierbij een rol spelen.

Mevrouw **Langenacker (PvdA)** wil deze kwestie nog een keer op de agenda hebben als de antwoorden op de schriftelijke vragen van haar fractie binnen zijn.

De **voorzitter** concludeert dat dit onderwerp een vervolg krijgt.

3. Vaststellen agenda

De agenda wordt conform het voorstel vastgesteld.

4. Inventarisatie rondvraag en mededelingen voor leden en collegeleden

De **voorzitter** inventariseert wie vragen wil stellen en geeft vervolgens vanwege het kleine aantal de vragenstellers meteen de gelegenheid hun vragen te stellen.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** heeft van de Wmo-raad vernomen dat die een advies heeft uitgebracht over Hof 2.0. Hij vraagt of de commissie zulke adviezen voortaan gelijk met het college kan ontvangen. Verder vraagt hij of de commissie belangstelling heeft voor een gesprek met de Wmo-raad, iets waar die raad hem om gevraagd heeft, bij voorkeur vóór de behandeling van de Kadernota.

De **voorzitter** polst de belangstelling en stelt vast dat de commissie de gevraagde belangstelling heeft. Hij verzoekt de heer Vrugt dit verder met het secretariaat te regelen.

Mevrouw **Koper (PvdA)** vraagt namens de heer Aynan hoe het staat met de voorgenomen sluiting van de Mgr. Huibersschool. Hij heeft vernomen dat het lastig is leerlingen – met name rugzakleerlingen – op andere scholen ingeschreven te krijgen. Zij vraagt het college daar in te duiken.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt daar al mee bezig te zijn. Hij heeft vorige week een gesprek gehad met de ouders en spreekt volgende week met het schoolbestuur over deze en andere kwesties waar hij nu niet over wil uitweiden.

De heer **Van den Raadt (Trots)** vraagt of de sluiting van het Teyler College al een vaststaand feit is en wanneer de resultaten van het beloofde onderzoek te verwachten zijn. Verder vraagt hij wanneer een evaluatie komt van het Vadercentrum waarvan de proefperiode in het najaar afloopt.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat deze kwestie vorige week uitgebreid besproken is. Hij verwijst naar zijn brief die toen behandeld is voor uitvoerige antwoorden op deze vragen. Daarin heeft hij ook aangegeven hoe hij met andere schoolbesturen wil gaan praten over de toekomst van het onderwijs in Schalkwijk. Hij zal laten uitzoeken wanneer een evaluatie van het Vadercentrum plaatsvindt en dat dan doorgeven.

Overige punten ter bespreking

5. Toekomst en stand van zaken Paswerk

De **voorzitter** stelt omwille van de duidelijkheid dit onderwerp in twee delen aan de orde. Om te beginnen vraagt hij naar het advies over de jaarrekening 2010, waarover de raad moet besluiten. Daarna zal de bespreking over de toekomst plaatsvinden.

Voor het advies over de jaarrekening verwijst hij naar de argumenten die staan genoemd onder punt 4 in het stuk. Het college zet op grond van die argumenten in op een positief advies. Hij verzoekt de commissie dit deel zo zakelijk mogelijk te behandelen en daarbij in gedachten te houden dat elke gemeenteraad van deelnemende gemeenten aan deze gemeenschappelijke regeling hierover een besluit moet nemen.

Mevrouw **Huijsse (GroenLinks)** adviseert op het eerste oog positief.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** spreekt van een mooi positief resultaat en een goede omzetverhoging. Daarom adviseert zij positief. Zij spreekt haar verwondering uit over het feit dat het resultaat in het voorafgaande jaar nog zo negatief was en nu zo positief.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** adviseert eveneens positief.

De heer **Van den Raadt (Trots)** zegt ervan uit te gaan dat de cijfers een getrouw beeld geven en adviseert daarom positief.

Mevrouw **Kerbert (D66)** beschouwt het als een hamerstuk.

Mevrouw **Langenacker (PvdA)** adviseert eveneens positief. Zij complimenteert de commissie Verbonden Partijen met het bijgevoegde stuk met opmerkingen. Zij wil wel graag de antwoorden hierop zien om een beter inzicht te krijgen.

De **voorzitter** zegt te laten bewaken dat er antwoorden komen, zoals het hoort.

Mevrouw **Özogul (SP)** adviseert positief, maar spreekt nu al haar zorgen uit voor de toekomst.

De heer **Rutten (VVD)** zegt het advies van het college te volgen en zich aan te sluiten bij de opmerkingen van de VVD.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** adviseert positief en meldt dat hij aanstonds de vergadering tijdelijk moet verlaten voor een agendapunt in een andere commissie.

De **voorzitter** constateert dat dit deel als hamerstuk naar de raad gaat. Hij verwelkomt de heer Boon, directeur van Paswerk, die een inleidende presentatie zal houden over de toekomst rond zijn instelling. Voor de commissie is het van belang te kijken naar de manier waarop de raad grip kan en wil houden, de keuzemogelijkheden en de gewenste organisatiestructuur. Hij verzoekt de commissieleden technische vragen direct te stellen, maar politieke vragen aan de wethouder op te sparen tot na de presentatie.

De heer **Boon, algemeen directeur Paswerk**, houdt bijgaande presentatie over de gevolgen van de Wet Werken naar vermogen. Over de invulling van diverse door het rijk aangekondigde maatregelen bestaan nog veel onzekerheden, geeft hij meermalen als antwoord op vragen van commissieleden. De strengere criteria bij de herkeuring voor alle mensen in de Wajong zullen naar verwachting leiden tot minder Wajonggerechtigden. Maar dat kan weer leiden tot een toename van mensen in de bijstand. Naar verwachting zal het aantal Nuggers – mensen zonder werk en zonder uitkering – toenemen. Op termijn (2030) mikt het kabinet op vermindering van het aantal mensen in de Wsw tot een derde van het huidige. Voor Paswerk zou dat neerkomen op een daling van 1100 naar rond de 350 mensen in 2030. De systematiek voor de loonwaardering is nog lang niet uitgekristalliseerd, maar door de invoering van de loondispensatie valt in theorie de kostenpost voor de gemeente lager uit omdat er minder aangevuld hoeft te worden op het loon dat de werkgever betaalt. De component scholing wordt naar verwachting minder omdat de budgetten voor re-integratie kleiner worden. Over de vraag of mensen pensioenrechten kunnen opbouwen is nog volop discussie.

Het is nog onduidelijk wat men precies beoogt met de herstructureringsfaciliteit. Of dat nu gaat om de herstructurering van productiebedrijf naar mensontwikkelbedrijf of om afslanking naar een kleinschaliger bedrijf. Ook dat moet nog nader ingevuld worden. Het mag in ieder geval niet gebruikt worden voor het dekken van exploitatietekorten. En juist die zullen toenemen omdat de Wsw-bedrijven de bestaande rechten van zittende werknemers moeten blijven betalen, maar wel te maken krijgen met sterk dalende subsidies. De vergoeding per werkplek daalt van de huidige 25.759 euro naar 22.015 in 2015, maar zijn bedrijf mag niet aan de lonen morrelen. Daar zit het grootste knelpunt. En dan dringen de vakbonden ook nog aan op hoger loon. Dat is vragen om het onmogelijke. De bedrijven in het westen van het land, zoals Paswerk, hebben al aardig wat slagen gemaakt als het gaat om efficiencywinst. Hij ziet nog niet direct hoe daar nog extra winst kan worden geboekt. Hij ziet de tekorten als gevolg van al deze maatregelen voorlopig alleen maar oplopen. Voor Haarlem betekent dat een oplopend tekort van acht ton in 2011 naar 2,8 miljoen in 2015. Daarin zitten nog geen exploitatieresultaten verwerkt.

De **voorzitter** dankt hem voor zijn gestructureerde presentatie en geeft het woord aan de commissie. Zij kunnen discussiepunten ontleen aan de notitie van de commissie Verbonden Partijen.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** informeert naar de mogelijkheden om nog winst te maken.

De heer **Boon** zegt daar nu nog weinig van te kunnen zeggen. Het zal al een hele klus worden om een Wsw-bedrijf op de nullijn te houden. Winstmogelijkheden zullen per begrotingsjaar bekeken worden. Momenteel is men bezig verschillende scenario's door te rekenen. Daar zal op zijn vroegst na de zomer iets over te melden zijn.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** vraagt of prijsverhogingen niet gewoon door te berekenen zijn zoals bij andere bedrijven gebeurt. Of nemen klanten de producten dan niet meer af?

De heer **Boon** zegt dat er een moordende concurrentie bestaat tussen de Wsw-bedrijven, gevangenen en AWBZ-bedrijven. De laatste hebben veel beschut werk en zijn niet afhankelijk van de winst op verkoop van producten en diensten voor hun voortbestaan. Samenvoeging van de AWBZ-bedrijven – bijvoorbeeld de dagbesteding - in de Wsw biedt daarvoor dus geen soelaas. De crisis heeft bovendien een fikse tik opgeleverd bij grote afnemers.

De heer **Van den Raadt (Trots)** denkt dat de concurrentie niet binnen de gemeente kan worden opgelost. Daar spelen ook internationale concurrentieverhoudingen een rol. Een bedrijf kan ook diensten laten verrichten in China als dat goedkoper is.

De heer **Boon** zegt dat wat naar China kon, daar ook al lang en breed zit. Er komt tegenwoordig zelfs al weer werk terug, maar daar wordt zijn bedrijf niet rijk van. Opdrachten leveren ook minder op dan vroeger.

De heer **Snoek (CDA)** memoreert dat de gemeenten in het verleden om decentralisering gevraagd hebben omdat daarmee efficiencywinst te boeken zou zijn. Hij vraagt waar binnen de nieuwe wetgeving die winst te behalen valt. Want kennelijk hadden de gemeenten daar een visie op.

De heer **Boon** zegt dat gesprekken gaande zijn met de gemeenten om te verkennen of de taken binnen de keten beter op elkaar af te stemmen zijn. Men staat nog aan het begin van die verkenning. Deze nieuwe regeling is afkomstig van het Rijk dat denkt hiermee die efficiencywinst mogelijk te maken. Er zijn nogal wat partners in de keten: UWV, gemeenten, uitvoeringsorganisaties, instellingen voor jobcoaching, en meer. Een betere afstemming zal ongetwijfeld wat opleveren, maar spreker is bang dat deze winst minder zal blijken te zijn dan waar de regering nu op rekent.

Wethouder **Nieuwenburg** vult aan dat Paswerk nu al efficiënt en solide werkt, met kleine marges. Hij heeft gevraagd om een aantal toekomstscenario's door te rekenen. Dan komt ook de bestuurlijke en fysieke plek van de instelling in het vizier. En de vraag of het een kleine beschutte werkplaats moet worden of juist een heel groot leerwerkbedrijf om levensvatbaar te blijven. Dat soort vragen wordt nu verkend. Hij is zich daarbij bewust van de verantwoordelijkheid van de gemeente Haarlem die voor 80% in deze gemeenschappelijke regeling participeert.

Mevrouw **Özogul (SP)** merkt op dat de winst van Paswerk nu vooral voortkomt uit re-integratietrajecten binnen de Wwb. Wat gaat er dan gebeuren als het budget voor re-integratie bij de Wwb minder wordt?

De heer **Boon** zegt dat de verschillende scenario's nog intern bestudeerd worden, mede in overleg met de afdeling Sociale Zaken van de gemeente. De komende maanden worden de scenario's uitgewerkt en vervolgens aan de gemeente gepresenteerd.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** vraagt naar zijn visie op mogelijkheden om op de ambtelijke ondersteuning te bezuinigen en daar efficiencywinst te boeken.

De heer **Boon** antwoordt dat bestuurlijk is afgesproken dat van de 1,4 miljoen euro bezuiniging vijf ton gerealiseerd zal worden binnen het gemeentelijk apparaat. Op dit moment wordt gekoerst op een bedrag van 7,5 miljoen voor ambtelijke kosten in 2011. Dat is dus een forse korting op de 8 miljoen van 2010.

Mevrouw **Langenacker (PvdA)** zegt zich zorgen te maken over de toekomst en daarom het werken met scenario's toe te juichen. Haar fractie wil een paar denkrichtingen meegeven. Zo zou onderzocht kunnen worden of het zin heeft samenwerking te zoeken met Haarlemmermeer om een groter bedrijf te realiseren. Wellicht kunnen winstgevendende onderdelen, zoals op het gebied van groenvoorzieningen van het bedrijf, uitgebreid worden door meer opdrachten te werven. In de vorige raadsperiode is op aandringen van de PvdA de 5%-regeling bij grote aanbestedingen gemaakt. Daarmee werden aanbestedende bedrijven verplicht 5% van de aanneemsom aan te wenden voor het inhuren van personeel met een achterstand op de arbeidsmarkt. Wellicht is die voor uitbreiding vatbaar.

De heer **Boon** zegt dat Paswerk dankzij die regeling regelmatig zaken kan doen met aannemers. Maar hij voegt daaraan toe dat zijn personeel vaak niet kan voldoen aan de noodzakelijke kwalificaties. Hij verwacht evenwel dat dit beter gaat lopen. Paswerk is alert op inverdieneffecten, het groenbedrijf is daarbij erg belangrijk. Hij vreest echter dat juist op dat gebied gemeenten gaan bezuinigen als ze moeten gaan snoeien in budgetten. Hij hoopt daarbij gespaard te blijven.

Wethouder **Nieuwenburg** gaat in op de mogelijkheden voor samenwerking met andere bedrijven. Er loopt overleg met het Leerbedrijf in Hoofddorp dat een grotere regio dan Haarlemmermeer alleen bestrijkt. Ook worden contacten gelegd met de IJmond waar veel verbindingen liggen op het gebied van arbeidsmarkt, sociale zaken en de organisatie van het werkplein. Dat neemt hij op met zijn collega in Velsen.

Mevrouw **Kerbert (D66)** zegt dat er nogal wat op de gemeente afkomt. Met veel onzekerheden bovendien. Dat maakt het lastig nu keuzes te maken. Zij denkt dat het, gezien de ontwikkelingen bij Paswerk in de afgelopen jaren, met efficiencymaatregelen alleen niet te redden zal zijn om een levensvatbaar bedrijf te houden. Dan moeten er forsere heroverwegingen gemaakt worden ook in relatie met andere partners. Daarom acht zij het inderdaad goed verschillende opties op een rij te zetten.

De **voorzitter** merkt op dat het gebruikelijk is dat een gemeente tekorten aanvult bij verbonden partijen. Het is nu het moment om tot meer politieke beschouwingen over te gaan over de toekomst van dit bedrijf.

De heer **Rutten (VVD)** vraagt of de wethouder de verschillende scenario's kan duiden. Elk scenario zal naar hij vermoedt kosten voor de gemeente met zich meebrengen. Afbouwen vergt ontslagvergoedingen. Verbreding vraagt om extra investeringen. Of steun in de exploitatie. Moet je samenwerken met andere bedrijven of je juist beperken tot een beschutte werkplek? Het Rijk heeft een uitdaging neergelegd, waar een post van 450 miljoen voor herstructurering naast gelegd is. Daarin moet in zijn ogen de gemeente de regie nemen en niet Paswerk.

Wethouder **Nieuwenburg** wijst erop dat de gemeente als grootste partner nettobetaler zal worden als een keuze wordt ontlopen. Die verantwoordelijkheid wil hij niet ontlopen. Hoe dan ook is er een groot aantal mensen met afstand tot de arbeidsmarkt. Als voor die mensen niets geregeld wordt om die afstand te overbruggen, ontstaat er een groot maatschappelijk probleem, onder meer door een grote toename van bijstandsuitkeringen. En het Rijk is ook niet meer scheutig om dat aan de gemeente te compenseren. Een levensvatbaar bedrijf met een goed perspectief op de toekomst zou volgens hem wel eens de meest interessante optie kunnen zijn. Het bedrijf zal dan bij de gemeente aankloppen voor investeringen. Ook de discussie over de vestigingsplek van het bedrijf in de regio lijkt hem als wethouder Economische Zaken relevant en interessant. Blijft het in Cruquius? Of is het raadzaam het dichterbij bedrijven te situeren die opdrachten kunnen genereren? Het lijkt hem goed daar met elkaar

zorgvuldig naar te kijken. Het bedrijf staat immers nog niet zo lang op de huidige plek. Maar alle opties moeten doorgerekend worden. Daar wil hij het ook in het Algemeen Bestuur over hebben.

De heer **Rutten (VVD)** vraagt welke route de voorkeur geniet bij de wethouder en de commissie. Wil men de wethouder een keuze laten maken voor één scenario dat hij uitgewerkt voorlegt? Of geeft men de voorkeur aan het voorgelegd krijgen van een aantal uitgewerkte scenario's waar de raad dan een keuze uit kan maken? Aan elk scenario zullen kosten verbonden zijn, hetzij voor de reorganisaties, hetzij voor investeringen, hetzij maatschappelijke. Volgens hem moet de politiek in de verschillende gemeenten vroegtijdig een voorkeur kenbaar maken. Hij vraagt wanneer de wethouder denkt de scenario's of een keuze daaruit te kunnen voorleggen.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat nu bestuurlijk besloten is verschillende varianten uit te werken. Het is in ieder geval zonneklaar dat Haarlem in alle varianten een grote verantwoordelijkheid draagt voor de kosten. Het gaat om een gemeenschappelijke regeling, dus overleg met de andere gemeentebesturen in het AB en met de raad is geboden. De bestuurlijke borging van de besluitvorming verdient de nodige aandacht. Het overleg in het AB is ook belangrijk omdat het gaat om de kwaliteit en het type van het bedrijf. Die discussie wil hij ook delen met de raad en de andere gemeenteraden, want die hebben uiteindelijk het laatste woord. Dat alles moet in de goede volgorde gezet worden en daarmee komt hij terug bij de commissie. Het bestuur zal alle afwegingen in ogenschouw nemen, met name de financiële. Het moet dankzij het Rijk nu onder hoge druk gebeuren. Maar er lag al een bestuurlijke opdracht om een visie op de toekomst van het bedrijf te ontwikkelen. Er zijn immers grote verschillen voor elke gemeente, ook qua schaal. De betekenis voor een gemeente als Haarlemmerliede is van een ander kaliber dan die voor Haarlem. Maar men moet het de komende maanden wel eens gaan worden over de richting voor het bedrijf.

De **voorzitter** stelt voor een en ander puntsgewijs in een overzicht te zetten inclusief de planning, als hulpmiddel voor de bewaking van het proces. De wethouder vindt dat een goed voorstel.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** brengt in herinnering dat in de vorige raadsperiode al een notitie over de modernisering van de werkvoorziening is toegezegd. Zij heeft daar navraag naar laten doen, maar niemand binnen het ambtelijk apparaat kon haar iets zeggen over de status van die toezegging. Men wist haar slechts te melden dat een stuk in ontwikkeling was. Zij vindt het merkwaardig dat er na drie jaar nog niets gebeurd lijkt te zijn bij de gemeente.

Mevrouw **Koper (PvdA)** merkt op dat er een vertegenwoordiger van het CDA in het AB erbij zat die dat proces van dichtbij heeft kunnen volgen. Het onderzoek is destijds in het AB en in de commissie besproken en de commissie was het met de wethouder eens dat er beter een pas op de plaats gemaakt kon worden. Temeer daar de commissie De Vries toen al bezig was met de voorbereiding van dit nieuwe rijksbeleid voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat er toen wel degelijk een rapport is gemaakt door Ernst & Young dat ook in de commissie is gedeeld. Toen is op grond van argumenten besloten dat proces op dat moment niet te vervolgen tot een besluit zou vallen. Hij staat er nu op de discussie wel tot een einde te brengen omdat de toekomst van de onderkant van de samenleving in het geding is.

De heer **Boon** merkt op dat in 2007 besloten is tot een revisie van Paswerk. Daarover was bijna overeenstemming bereikt in het AB toen het proces vanuit Haarlem werd stopgezet. Daarna werd besloten diverse bestuursstructuren te laten uitzoeken in overleg met de ambtenaren. Daar is een onderzoeksrapport van Ernst & Young uit voortgekomen. Dat rapport zou meegenomen worden in de gemeentelijke verkiezingen van 2010. In het DB van Paswerk is na consultatie van het AB besloten dat vóór de zomer van 2012 een uitspraak moest komen over een nieuwe bestuurlijke en juridische structuur voor Zuid-Kennemerland. Dat is de status van dit moment.

Mevrouw **Huijsse (GroenLinks)** denkt dat de gemeente moet bepalen wat Paswerk moet uitvoeren. De raad moet dus een keuze maken uit de varianten, niet Paswerk.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt het verschrikkelijk te vinden wat er op de gemeente afkomt. Zij is gekant tegen het bestuursakkoord. Mensen zullen in andere regelingen belanden. Paswerk heeft volgens haar al veel ingezet om efficiënter te werken. Dat maakt de opgave nog moeilijker. Zij geeft er de voorkeur aan dat de commissie verschillende varianten met hun consequenties krijgt voorgelegd om een keuze te bepalen.

Mevrouw **Langenacker (PvdA)** juicht het toe dat meer scenario's worden uitgezocht, inclusief de suggesties van de PvdA. Zij memoreert dat de staatssecretaris vorige week bij zijn bezoek aan Paswerk zich wel erg optimistisch uitliet over de nieuwe regeling en de verwachte uitstroom naar regulier werk. Er staan nog veel mensen op wachtlijsten en dan zullen veel meer bedrijven in de regio deze mensen in dienst moeten willen nemen. Daar wil zij van de wethouder vanuit diens portefeuille economische zaken graag meer over horen, ook in verband met de geopperde verhuizing van Paswerk. Aan de andere kant is zij ook benieuwd naar de voorbeeldfunctie van de gemeente zelf om deze mensen in dienst te nemen. Hoeveel mensen heeft de gemeente in dienst?

Mevrouw **Kerbert (D66)** zegt niet te willen wachten tot elk scenario helemaal is doorgerekend en een keuze min of meer vastligt. Zij begrijpt dat het AB daar een rol in speelt, maar wil ook graag de eerste verkenningen in de commissie geagendeerd zien, zodat die zich een beeld kan vormen.

De heer **Van den Raadt (Trots)** zegt dat een ander kabinet het beste scenario is, omdat dit probleem de gemeente overstijgt. Het moet ondernemers aanspreken en met trots vervullen om deze mensen in dienst te nemen. Als alles alleen nog maar om winst gaat draaien ziet hij in de toekomst alleen nog maar werklozen.

De heer **Rutten (VVD)** werpt op dat het afwijzen van het bestuursakkoord geen einde zal maken aan de noodzaak tot bezuinigen.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** denkt dat promotie van het bedrijf in andere sectoren groei kan opleveren.

De heer **Boon** zegt dat zijn communicatiemedewerkers werken aan het imago door te laten zien welke activiteiten het bedrijf ontplooit en hoe veelzijdig inzetbaar deze mensen zijn. Via diverse regelingen wordt bovendien veel ingezet om mensen in een grote diversiteit van bedrijven te plaatsen.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat het zijn bedoeling is de lijn te volgen zoals mevrouw Kerbert die voorstelt, temeer daar Haarlem de grootste deelnemer is. Bij de ambtenaren en het bedrijf is veel kennis voorhanden. Het gaat niet alleen om dit kabinet dat inderdaad een opdracht met veel losse einden geeft aan de gemeenten en daar eenzijdig veel bureaucratie naar afschuift. Het gaat vooral om het recht van deze mensen op een fatsoenlijke arbeidsplek, daarover mag geen discussie zijn. Als regelingen eenvoudiger gemaakt kunnen worden, moet dat vooral gebeuren. De uitstroom naar de marktpartijen verdient een hoge plek op de agenda. Het is waar dat er betere afspraken in de regio gemaakt kunnen worden. Hij zegt een notitie toe over de vragen van mevrouw Langenacker. Maar in zijn visie is de rijksoverheid de meest aangewezen en effectieve schaal voor een sociaal akkoord met de bedrijfschappen. Dat zou gemeenten een grote steun in de rug opleveren om in de regio afspraken te kunnen maken. In die zin moeten gemeenten en rijksoverheid één spoor volgen en niet elkaar tegenwerken.

Hij belooft na de zomer met een procesvoorstel terug te komen naar de commissie. Op de aanbevelingen van de commissie Verbonden Partijen zal hij eveneens later terugkomen met een reactie. Dat zal niet lukken vóór de raadsbehandeling van de jaarrekening.

De **voorzitter** zegt dat die reactie dan separaat zal worden geagendeerd. Hij sluit het agendapunt af en last een korte pauze in

6. Brief financiering Wet werk en bijstand

Ter inleiding merkt de **voorzitter** op dat de commissie gevraagd heeft deze informatie vóór de Kadernota te krijgen en te bespreken. Hij gaat ervan uit dat de technische vragen op ambtelijk niveau zijn afgehandeld, zodat men zich hier kan richten op de inhoudelijke bespreking.

Mevrouw **Breed (D66)** wijst op de raakpunten met de voorafgaande discussie. De gemeente staat voor de grote uitdaging heldere keuzes te maken naast al datgene wat in het kader van het bestuursakkoord al op haar afkomt. Haar bekruipt de angst dat het merendeel van het budget voor re-integratie straks bij Paswerk belandt vanwege het grote financiële belang dat de gemeente daarin heeft. Dat zou ten koste gaan van andere organisaties die met kwaliteit en kennis van de arbeidsmarkt flexibel opereren. Zij is ervan op de hoogte dat veel zichzelf re-integratiebedrijf noemende bedrijven volgens de Rekenkamer ondermaats presteren, maar ze wil graag instellingen die wel kwaliteit leveren kunnen blijven benutten. De voorgestelde maatregelen vindt ze op zich prima, mits ze niet voor iedereen rigide worden ingezet zonder naar de individuele omstandigheden te kijken. Het aanbod en de uitvoering moeten flexibel blijven, streng waar het moet en ondersteunend waar het kan en effectief is. Het uitzendbureau is niet voor iedereen geschikt. Ook bij striktere handhaving blijft de gemeente verantwoordelijk voor de mensen. In deeltijd werken kan een oplossing bieden, maar daar zal een kosten-batenanalyse aan te pas komen. Zij pleit ervoor de aanpak niet dicht te metselen met regels. Work-first leek een goede maatregel. Maar zij vraagt of bekend is in hoeverre die heeft bijgedragen aan de uitstroom naar regulier werk. Ook is zij benieuwd wat het wegvallen van die maatregel zou betekenen voor andere beleidsinspanningen van de gemeente, zoals Hof 2.0.

Mevrouw **Koper (PvdA)** refereert aan de discussie over de ID-banen. Ook daar speelt de vraag of de inzet vooral moet zijn voor de kansarmen of voor de mensen met meer kansen op de arbeidsmarkt. In dat verband wijst zij op de verkenningen van de regionale arbeidsmarkt door MRA. Die voorspellen tekorten in bepaalde sectoren. De vraag is dan of je niet juist mensen in die richting moet gaan scholen. Dat element mist zij in het voorliggende stuk. De deeltijdaanpak lijkt haar een goede start. Zij verwijst naar andere gemeenten die daarmee al ervaring hebben, zodat Haarlem niet opnieuw het wiel hoeft uit te vinden. Er zal ook rekening gehouden moeten worden met extra druk op het budget vanwege de instroom van mensen uit andere groepen en regelingen. Ook is het nodig meer regionaal te kijken vanwege de betrokkenheid van het UWV en de ontwikkeling van werkpleinen. Zij is benieuwd hoe de doorstroming naar reguliere banen in de praktijk werkt. Paswerk maakt gewag van 85 doorstromers vanuit Work-first en dat de maatschappelijke opbrengst ruim vijf miljoen zou zijn. Maar om te beoordelen of Work-first een goed instrument is, mist zij een helder overzicht van de resultaten. In het stuk wordt gesproken over meer directe bemiddeling naar werk. Zij brengt in herinnering dat er extra fe's zijn geïnvesteerd in Bureau & Werk naar aanleiding van afspraken met het MKB in die richting. Zij is benieuwd wat die investering heeft opgeleverd. Tot slot vraagt zij waar de opmerking in de laatste alinea van de brief over dreigende personele tekorten in de keten op duidt. Bij een recent 213a onderzoek naar de afdeling SoZaWe is immers niets van dien aard naar voren gekomen.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** vraagt of men bij het aanbieden van een tijdelijk dienstverband kijkt naar het arbeidsverleden en of een cliënt dat aanbod moet accepteren en zo ja, welke sancties worden gehanteerd. Verder vraagt hij of de premie voor uitzendbureaus niet eerder voor de cliënt gereserveerd zou moeten worden. Hij vraagt of de aangekondigde onderzoeken naar rechtmatigheid en dergelijke niet ten koste gaan van de privacy.

Mevrouw **Özogul (SP)** zegt voorstander te zijn van mensen aan het werk krijgen. Als dat via een uitzendbureau kan, heeft de SP daar in beginsel geen bezwaar tegen. Maar zij wil wel weten onder welke voorwaarden dat gebeurt. Gaat dat tegen de gewone cao voor uitzendkrachten? Wat gebeurt er na afloop van de contractperiode als men nog geen regulier werk gevonden heeft? Staat men dan weer op straat? Bovendien vreest zij een zekere verdringing van reguliere werkzoekenden op de uitzendmarkt. Zij vraagt naar de reden achter de versterking van de handhaving. Ging dat tot nu toe dan niet goed? Zijn er meer fraudeurs? Wordt het standaard dat elke cliënt periodiek te maken krijgt met een rechtmatigheidsonderzoek? Fraudeurs moeten uiteraard aangepakt worden, maar al die

onderzoeken kosten ook tijd en geld. Verwacht men daardoor veel geld te besparen? De vraag is waarom daar nu prioriteit aan gegeven wordt als het budget krimpt.

De heer **Azannay (GroenLinks)** vraagt naar de rol van het CWI als uitzendbureaus worden ingeschakeld en daarvoor extra premies opstrijken. Hij vraagt naar de contractduur en pleit ervoor daarbij rekening te houden met mensen die een jaarcontract nodig hebben, bijvoorbeeld om hun partner naar Nederland te kunnen laten komen.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** wijst erop dat nog steeds weinig bekend is over de langetermijneffecten en duurzaamheid van contracten die voortvloeien uit dit soort trajecten. Dat nu ook al voorgesteld wordt uitzendbureaus te betalen voor arbeidsbemiddeling, bevreedt hem in hoge mate.

Wethouder **Nieuwenburg** juicht de discussie over deze notitie toe. Handhaving aan de poort acht hij noodzakelijk. Het aandeel van Work-first daalt sinds 2008. Cijfers, ook in andere gemeenten, wijzen uit dat het een effectieve maatregel is. Er is ook capaciteit om te handhaven. Dan is handhaving een goed bruikbare maatregel om te zorgen dat belastinggeld goed en rechtvaardig wordt besteed. In algemene zin proeft hij steun voor de voorgestelde maatregelen. Met de uitzendsector, met name Tempo Team, wordt nog druk overlegd. De deeltijdmaatregel is vooral een kwestie van andere aansturing van de klantmanagers. Die kregen tot nu toe vooral de opdracht deeltijdcontracten omgezet te krijgen in voltijd, nu sturen ze ook aan op het verwerven en behouden van deeltijdcontracten als een structureel middel om een deel van de uitkering terug te verdienen. Over de toeslagen moet bestuurlijk nog een besluit genomen worden. De gemeente heeft de taak de uitstroom te bevorderen. Dat vereist ook inzet en bereidwilligheid bij werkgevers. In deze regio is de stijging van bijstandsgerechtigden gematigd in vergelijking met andere regio's in het land. De maatregelen zijn bedoeld om de instroom terug te brengen en de uitstroom te bevorderen. Of dat gaat lukken, moet de nabije toekomst uitwijzen. Anders zal hij terugkomen met aanvullende maatregelen. Bureau & Werk is ingericht om heel dicht op de cliënten te zitten. Daar is de doelstelling bijna gehaald. Er was gerekend op 300 aanmeldingen en 100 plaatsingen. Dat zijn er 87 geworden. De maatregelen waar het nu om gaat hebben betrekking op de voorkant van de aanvraag van een uitkering en de directe toeleiding naar uitzendbureaus. Bureau & Werk komt pas tijdens het traject in actie als een soort re-integratie agent. Het is dus geen concurrent van deze maatregelen. Het bureau werkt inderdaad samen met het MKB en levert als gemeentelijke instelling maatwerk, dicht bij de cliëntenpopulatie. De extra fte inzet is tijdelijk tot medio 2012 en levert wel degelijk iets op.

De heer **Van Noort**, hoofd van de ambtelijke afdeling SoZaWe, vult aan dat de personele tekorten in de keten zich gaan voordoen bij het wegvallen van de diensten van het UWV om klanten vanaf het werkplein naar de uitkering te begeleiden. Dat wordt bij UWV een elektronische intake. Iemand zal de lacune moeten opvangen. Een flink deel van het gemeentepersoneel wordt nu bekostigd uit het werkdeel en zal dus moeten meekrimpen als dat daalt. Of men zal elders in de organisatie prioriteiten moeten stellen. Hij zegt een notitie over de resultaten van Work-first toe, inclusief uitstroomcijfers. In algemene zin kan gezegd worden dat het goede resultaten heeft opgeleverd voor de exploitatie van Paswerk. Bovendien lijkt de business case erg sterk op wat het kabinet nu wil bereiken met de Wet Werken naar vermogen en de opbrengsten daarvan voor het systeem van werkvoorziening en bijstand. Voor veel mensen is het een kans om door te stromen naar een reguliere baan. Voor één op de drie is dat ook gelukt; zij hebben een contract van minimaal een half jaar gekregen. De gemeente heeft geen zicht op wat na dat half jaar met ze gebeurd is.

De vragen van de SP en GroenLinks over uitzendbureaus zal hij meenemen naar de lopende, lastige onderhandelingen. Daar is op dit moment een belangrijk aandachtspunt dat de gemeente wil voorkomen dat mensen die ook rechtstreeks naar een uitzendbureau hadden kunnen gaan, de route langs het uitkeringsloket misbruiken om gemeentelijke premies op te strijken. Ook wil de gemeente voorkomen dat de uitzendbureaus zich beperken tot het uitkiezen van de krenten in de pap en de minder bemiddelbaren aan hun lot overlaten. Dat is een lastig probleem om de risico's goed te verdelen. De mensen om wie het gaat krijgen geen uitkering, maar moeten toch een inkomen krijgen. Het uitzendbureau loopt een risico door deze kwetsbare groep te gaan bemiddelen, die onder het niveau ligt van de mensen die ze normaal naar bedrijven bemiddelen. Zij nemen deze mensen als het

ware in dienst zonder een zekere garantie dat ze hen ook bij werkgevers kunnen plaatsen. Daar zal een vorm van compensatie tegenover moeten staan. Het is zaak om zo min mogelijke gemeentelijke middelen te hoeven uitzetten om te voorkomen dat mensen in een uitkering terecht komen. Hoe het contract tussen de bureaus en de mensen eruit gaat zien is op de keper beschouwd een kwestie tussen het uitzendbureau en de klant. De verdringing noemt hij een kwetsbaar punt bij elke vorm van toeleiding naar de arbeidsmarkt. Zeker zo lang daar krapte aan banen heerst, betekent elke aangenomen werkkracht een verdringing voor andere werkzoekenden.

Wethouder **Nieuwenburg** geeft aan over de verwachte tekorten en de behoefte aan opleidingen daarop af te stemmen een keer apart te willen spreken vanuit zijn portefeuille economie. De mismatch is een bron van zorg voor werkgevers in de regio, maar ook voor de gemeente die de gevolgen te dragen zal krijgen. De overheid is in dezen echter geen marktmeester. Het gaat er dus om tot goede afspraken te komen met werkgevers en onderwijsinstellingen. Het is ook onderwerp van gesprek. De hele metropoolregio zal te maken krijgen met enerzijds een overspannen arbeidsmarkt en anderzijds die mismatch. Dan dient zich de vraag aan waarop de regio zich wil profileren. Hij wil die vragen graag met de commissie delen en staat open voor suggesties.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** stelt dat de krenten uit de pap zullen bestaan uit mensen die dus eigenlijk ook buiten bemiddeling door de gemeente om aan de slag zouden kunnen gaan. In de brief leest zij de verwachting dat er altijd een groep laagopgeleiden zal blijven bestaan waarvoor de gemeente iets moet regelen. Hoe toekomstvast zijn dan deze maatregelen?

De heer **Van Noort** zegt dat de vraag naar de noodzaak van bemiddeling door de gemeente van belang als risicoafdekkingen en vergoedingen voor uitzendbureaus in het geding is.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt te verwachten dat er altijd een groep mensen met een te grote afstand tot de arbeidsmarkt zal blijven bestaan. Sommigen zullen ondersteuning behoeven om die afstand te verkleinen. Werkgevers zullen ook meer moeten leren waarderen dat het voor hun bedrijf een meerwaarde kan opleveren als ze mensen met een kleine beperking een kans geven zich nuttig te maken binnen hun bedrijf.

Mevrouw **Breed (D66)** merkt op dat de afstand niet per se bepaald wordt door een beperking. Daarom herhaalt zij haar pleidooi voor flexibiliteit en persoonlijke benadering. Standaardbenaderingen acht zij uit den boze.

De heer **Van den Raadt (Trots)** informeert naar de voorbeeldfunctie van de gemeente. Bijvoorbeeld door mensen van Paswerk in te zetten voor lichte handhavende taken, zoals toezicht op fietsenstallingen.

De heer **Rutten (VVD)** zegt dat de VVD-fractie nerveus begint te worden over de financiering van de WWB, een grote post op de begroting. De door het rijk vastgestelde BUIG bijdrage ligt negen miljoen euro lager dan in de begroting van Haarlem stond opgenomen. Zo blijkt uit antwoorden op schriftelijke vragen van de VVD. Hij heeft nergens kunnen achterhalen of en hoe de raad daarvan op de hoogte is gesteld. Het lijkt weggemoffeld. De prognoses van het aantal uitkeringsgerechtigden lijken te veranderen per nota. In de begroting 2011 wordt gesproken van een ontwikkeling tot 3010 bijstandsgerechtigden in 2015. In de kadernota staat dat er tegen het einde van 2011 al 3100 verwacht worden. Hij begrijpt wel dat de arbeidsmarkt fluctueert, maar waarom lopen de prognoses dan uiteen? In de antwoorden op de technische vragen werd ook aangegeven dat het afgeven van prognoses voor na 2011 onmogelijk zou zijn. Hij is benieuwd welke specifieke omstandigheden daar de oorzaak van zijn. Het gaat om openeinderegelingen, maar er moeten toch betrouwbare inschattingen gemaakt kunnen worden om te voorkomen dat men aan de ene kant bezuinigt en aan de andere kant het geld met bakken ziet weglekken. De afdeling moet toch in staat zijn die gegevens te produceren? Hij is benieuwd welke voortgang geboekt is met de maatregelen die enkele jaren geleden na een onderzoek naar de efficiency en effectiviteit van de afdeling SoZaWe zijn afgesproken.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** merkt op dat bij de maatregelen staat vermeld dat er ambtelijke capaciteit bij moet komen. Dat gaat volgens hem in tegen de afspraken uit het rapport waar de heer Rutten aan refereerde. Dat rapport is tot zijn verdriet niet besproken in de commissie. Hij vraagt nu een analyse van de kosten en baten van het hele apparaat en de overige proceskosten. Dus naar het deel van het budget dat niet bij de uitkeringsgerechtigden zelf terecht komt. Hij ziet niet in waarom al die kosten moeten toenemen en vraagt met klem om meer inzicht.

Wethouder **Nieuwenburg** maakt bezwaar tegen de opmerkingen van de VVD. Hij zegt alle maatregelen voor uitstroom en bewaking aan de poort serieus te nemen. De arbeidsmarkt en de conjunctuur fluctueren echter en het is een gegeven dat je wel enigszins kunt sturen, maar het is en blijft een openeinderegeling waar mensen aanspraak op kunnen maken. Daar moet de gemeente in voorzien. De gemeente probeert prognoses zo goed mogelijk te maken, al was het maar in de wetenschap dat ze anders de rekening gepresenteerd krijgt. Bij het maken van de prognoses maakt de gemeente ook gebruik van gegevens over ontwikkelingen in vergelijkbare gemeenten.

De heer **Van Noort** zegt dat bij het opstellen van de begroting in de zomer van 2010 een hoger bedrag is geraamd dan het Rijk later bij de BUIG heeft vastgesteld voor Haarlem. In de laatste Berap van 2010 is wel de jaarschijf 2010 bijgesteld maar is verzuimd dat ook te doen voor de jaarschijf 2011. De gemeente had nog gerekend op enige compensatie van het Rijk, maar die is uitgebleven. Nu men zekerheid heeft over de bedragen wordt het verlies genomen in de Kadernota.

De heer **Rutten (VVD)** vindt dit technische verhaal niet adequaat genoeg. Hij merkt op dat andere gemeenten kennelijk wel in staat zijn hun raad bijtijds te informeren over de gevolgen. Zeker als het gaat om een bedrag van deze grootte had hij een aparte toelichting op zijn plaats gevonden. De wethouder had dit naar zijn oordeel moeten melden. Hij had dat ook in deze notitie kunnen verwerken.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat hij meer inzicht had moeten geven in de onzekerheden. De gevolgen zijn immers groot. Een definitieve beschikking is er overigens nog steeds niet. In die zin blijft het speculeren. Hij zegt de raad te moeten informeren op basis van werkelijke stukken. Het gaat nu nog steeds om voorlopige beschikkingen die van de gegevens op internet zijn af te leiden. Hij geeft toe dat hij de voorlopige beschikkingen had kunnen gebruiken om de raad te informeren over de tegenvallende inkomsten. Hij vindt deze gang van zaken erg ongelukkig.

De heer **Rutten (VVD)** is dat laatste met hem eens. Nu moet de raad gaan zitten puzzelen om de zaken weer op een rij te krijgen.

Mevrouw **Bultsma (CDA)** signaleert een zekere tegenstrijdigheid. Enerzijds zegt de wethouder te moeten uitgaan van schriftelijke beschikkingen, anderzijds stelt hij de begroting wel bij op basis van voorlopige.

Wethouder **Nieuwenburg** zegt dat een overheid dient te werken met vastgestelde beschikkingen. Een voorlopige beschikking had kunnen worden gebruikt voor een taxatie, zoals hij zo-even al heeft toegegeven. Bij de begroting wordt gebruik gemaakt van de meest recente gegevens. Hij zegt de heer Van den Raadt een overzicht toe van de inzet van Paswerkpersoneel binnen de gemeente. Hij weet wel te melden dat de inzet voor handhaving al plaatsvindt, bijvoorbeeld bij het beheer van parkeergarages.

De heer **Stapelkamp (Haarlem Plus)** informeert of elke uitkeringsgerechtigde gezien wordt als potentiële fraudeur of dat onderzoeken alleen gericht plaatsvinden bij vermoedens.

De heer **Van Noort** zegt dat voor huisbezoek een goede grond moet zijn. Er wordt een systeem van risicoselectie gehanteerd. Mensen moeten instemmen met de feitelijke betreding van hun woning en op de hoogte gebracht worden van hun rechten.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** informeert naar de status van de brief. Gaat het om denkrichtingen? Komt er nog een uitgewerkt voorstel?

Wethouder **Nieuwenburg** zegt de uitwerking in beginsel te zien als uitvoering. Maar hij vindt het ook uitstekend als de commissie nog een keer met hem van gedachten wil wisselen over een nader uitgewerkt voorstel. Dan kan men meteen bekijken of de maatregelen het gewenste resultaat afwerpen.

Mevrouw **Koper (PvdA)** stelt voor dit in combinatie met de behandeling van het voorstel over re-integratie te doen.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** wijst op het risico dat dan weer alles op één hoop gegooid wordt en dat het een klein onderdeel wordt van re-integratie. Dit is volgens hem al een breed genoeg verhaal voor afzonderlijke behandeling.

Mevrouw **Breed (D66)** ziet het als een klein onderdeel van een groot geheel. Zij stelt voor nu te doen wat kan. Het onderwerp zal dan later vanzelf weer aan de orde komen bij re-integratie en alles wat samenhangt met het bestuursakkoord. Anders blijft men discussies herhalen.

De **voorzitter** stelt vast dat de meerderheid het daarmee eens is. Het onderwerp komt weer aan de orde bij de behandeling van genoemde onderwerpen. Hij acht de heer Vrugt mans genoeg om te bewaken dat het onderwerp afdoende behandeld wordt.

De heer **Vrugt (Actiepartij)** wil daarbij niet uitsluiten dat hij tussentijds op onderdelen met een motie vreemd komt.

De **voorzitter** sluit het agendapunt af.

7. Rondvraag

Reeds afgehandeld.

8. Agenda komende commissievergadering(en)

De behandeling van de Unilocatie wordt uitgesteld tot juli om te voorkomen dat twee belangrijke onderwerpen die veel tijd vergen binnen één vergadering moeten worden afgeraffeld. Op 9 juni staat dus alleen Hof 2.0 op de agenda.

Er worden geen ingekomen stukken of onderwerpen aangedragen voor behandeling.

9. Sluiting

De **voorzitter** sluit de vergadering om 23.00 uur.